سیترومِلو (Citrumelo) دورگی بین‌جنسی حاصل از تلاقی گریپ‌فروت دانکن و پونسیروس است که در سال ۱۹۰۷ توسط سوئینگل در فلوریدا به دست آمده و در سال ۱۳۵۰ وارد ایران شد. تفاوت شکل برگ‌ها در این پایه سه‌برگچه‌ای با سیترنج که دورگ دیگری از پونسیروس می‌باشد در این است که برگچه وسطی سیترومِلو درشت‌تر و کشیده‌تر از سیترنج است. میوه سیترومِلو ترش و گس و دارای پوستی کلفت به رنگ زرد است که عطر خاصی داشته و اندازه آن بزرگ‌تر از میوه پونسیروس است. پربذری این پایه در حد متوسط بوده و حدود ۸۵ تا ۹۵ درصد دانهال‌های بذری آن از نوع نوسلار هستند. سیترومِلو در خزانه پایه‌ای بسیار قوی محسوب می‌شود و نهال‌های بذری آن معمولاً فاقد انشعابات فرعی بوده و لذا اجرای پیوند روی آنها به سادگی امکان‌پذیر است. لازم به توضیح است که به دلیل رشد قوی این پایه، عملیات پیوند باید قبل از آنکه قطر پایه به بیش از یک سانتی متر برسد اجرا شود، بدیهی است تأخیر در این مورد منجر به جلوگیری از رشد مناسب جوانه پیوندک خواهد شد. ارقام پیوندی روی این پایه تمایل به رشد بیشتری نسبت به پایه نارنج یا پایه‌های گروه نارنگی دارند. این درختان به سرما تحمل خوبی داشته و از این نظر بهتر از پایه راف‌لمون یا کاریزو سیترنج عمل می‌کنند و همین موضوع امتیاز بزرگی برای سوئینگل‌سیترومِلو نسبت به کاریزو سیترنج در مناطقی خواهد بود که سابقه بروز سرما دارند. ارقام پیوند شده روی سوئینگل‌سیترومِلو در خاک‌های شنی و لومی رشد خوبی داشته ولی در اراضی رسی، خاک‌های با pH بالا و یا زمین‌های با زهکش ضعیف دارای رشد ضعیفی هستند. سوئینگل سیترومِلو دارای تحمل متوسطی نسبت خشکی است و از نظر تحمل به شوری بهتر از ترویر و کاریزو سیترنج است. درختان پیوندی روی سوئینگل‌سیترومِلو به تریستزا و زایلوپروسیس متحمل هستند. سوئینگل‌سیترومِلو برخلاف کاریزو سیترنج به نماتد حفار متحمل نیست ولی در مقابل نماتد مرکبات مصونیت دارد. ضمناً به پوسیدگی فیتوفترایی و بلایت دارای قدرت تحمل متوسط تا خوب است.